

27284, 27288 (R1663), 27294, 27296, 27421, 27434, 27438 (R1664), 27439 (R1665), 27440 (R1666), 27446, 27447, 27452 en 27463 de termijn is verstreken, stel ik vast dat wat deze Kamer betreft aan uitdrukkelijke goedkeuring van dit voornemen, deze verdragen en algemene maatregelen van bestuur geen behoefte bestaat.

Aan de orde is de behandeling van de wetsvoorstellen:

- **Wijziging van de Gezondheids- en welzijnswet voor dieren (het fokken met en het vervoer van dieren) (26877);**
- **Wet ter stimulering van integrale stedelijke vernieuwing (Wet stedelijke vernieuwing) (26884);**
- **Uitbreiding van het toepassingsgebied van de Wet beheer rijkswaterstaatswerken tot de exclusieve economische zone (26961);**
- **Overgangsbepalingen met betrekking tot de Wet stedelijke vernieuwing (Invoeringswet Wet stedelijke vernieuwing) (27160);**
- **Wijziging van de Wet op het primair onderwijs, de Wet op de expertisecentra en de Wet op het voortgezet onderwijs inzake enkele technische aanpassingen (27266);**
- **Vaststelling van de begroting van de uitgaven en de ontvangsten van de Hoge Colleges van Staat en Kabinet der Koningin (II) voor het jaar 2001 (27400-II).**

Deze wetsvoorstellen worden zonder beraadslaging en zonder stemming aangenomen.

Aan de orde is de gezamenlijke behandeling van de wetsvoorstellen:

- **Algehele herziening van de Vreemdelingenwet (Vreemdelingenwet 2000) (26732);**
- **Invoering van de Vreemdelingenwet 2000 en daarmee verband houdende wijziging van diverse wetten alsmede intrekking van de Wet gemeentelijke zorg voor houders van een voorwaardelijke vergunning tot verblijf (Invoeringswet Vreemdelingenwet 2000) (26975).**

De beraadslaging wordt geopend.

Voorzitter: Jurgens

□

Mevrouw **Timmerman-Buck** (CDA): Voorzitter! Het lijkt mij goed om even vooraf te melden dat het mogelijk is dat ik de opgegeven spreektijd wat overschrijd.

Vandaag liggen voor de Vreemdelingenwet 2000 en de Invoeringswet Vreemdelingenwet 2000, uitvloeisel van het regeerakkoord met name wat de asielproblematiek betreft. Ons land staat met betrekking tot de toestroom van asielzoekers in Europa relatief gezien op de eerste plaats en absoluut gezien op de derde plaats. Tegelijkertijd is het een onomstreden gegeven dat van de mensen die zich als asielzoeker bij ons melden slechts ongeveer 20% een status krijgt. De CDA-fractie hecht eraan te benadrukken, dat voor haar niet de beheersbaarheid van de instroom als zodanig een doel is maar een middel om diegenen die als vluchteling worden erkend in ons land toe te laten. Het christen-democratische solidariteitsbegrip richt zich niet op een abstracte problematiek – hoe groot deze ook is en hoezeer deze ook wordt onderkend – maar op mensen; mensen die in erbarmelijke omstandigheden hebben verkeerd en die een beroep mogen doen op onze verantwoordelijkheid. Gerechtigheid en solidariteit duiden tevens op het tot recht laten komen van de vluchteling als mens.

Daarbij gaat niet om medelijden op grond het beeld dat de vluchteling zielig is. Dat gaat er immers aan voorbij dat vluchtelingen hun menselijke waardigheid hebben die noopt tot respect. Die menselijke waardigheid en dat respect vormen dan ook de reden dat mijn fractie de doelstelling van de staatssecretaris met de aan de orde zijnde wetsvoorstellen deelt, dat de procedures moeten worden verminderd en verkort. Dit is tevens van belang om de zuigkracht te verminderen op die 80% van de asielzoekers die eigenlijk economische migranten zijn. De grote instroom en problemen bij de uitstroom vergroten het risico dat het draagvlak voor opvang van asielzoekers bij de burgers vermindert. Het normatieve uitgangspunt van mijn fractie dat asiel een recht is en geen gunst, dreigt in de beleving van velen te vervagen. Daarmee is een tweede reden gegeven voor onderstreping van het doel van de staatssecretaris met beide wetsvoorstellen.

De wetsvoorstellen zijn sterk op de binnenlandse problematiek gericht. Dat laat echter onze verantwoordelijkheid onverlet, mede de oorzaken te bestrijden van de zwervende zoektocht van individuen en bevolkingsgroepen naar een beter heenkomen. Een positionering van de wetsvoorstellen in EU-kader en een visie op de mondiale problematiek heeft mijn fractie node gemist. Tijdens de behandeling in de Tweede Kamer viel op dat de vrij kamerbrede overtuiging om het concept van opvang en toetsing in de eigen regio te doordenken niet op echt enthousiasme van de staatssecretaris kon rekenen. Met name zijn vrees dat in dat kader het Vluchtelingenverdrag moet worden opgezegd, speelt daarbij een rol, ondanks het feit dat de Europese Raad zich in Tampere nog heeft uitgesproken voor de instelling van een gemeenschappelijk Europees asielstelsel dat stoelt op volledige en niet-restrictieve toepassing van het verdrag.

Vooropgesteld zij dat ik op geen enkele wijze de bescherming die dit verdrag waarborgt, in het geding wil brengen. Van opzegging van het verdrag is wat de CDA-fractie betreft dan ook geen sprake. De vraag is wel of het verdrag, dat een halve eeuw geleden werd opgesteld, nog voldoende adequaat is om juist dat waartoe het is opgesteld te kunnen realiseren. Met andere woorden: het doordenken van het concept van opvang en toetsing in de regio zou krachtig moeten worden geïnitieerd, niet ondanks gebondenheid aan het Vluchtelingenverdrag, maar juist ter wille van het doel van dit verdrag. Kan de staatssecretaris zich in deze benadering vinden?

Bij het concept van opvang en toetsing in de regio gaat het om het maken van afspraken waarbij met betrokkenheid van de UNHCR in de eigen regio de vluchtelingenstatus wordt vastgesteld. Daarmee blijven mensen dicht bij wat hen eigen is, namelijk hun cultuur en taal. Naar evenredigheid worden de vluchtelingen die niet in de eigen regio kunnen worden opgevangen tot de Europese landen toegelaten. Daarbij hoeven geen procedures te worden gevolgd, zodat opvang en inburgering zorgvuldig en snel kunnen plaatsvinden. Een en ander betekent dat de rol van nationale lidstaten in belang afneemt ten gunste van de rol van de EU.